

L 175 – bilag 10

Spørgsmål 25 (til skatteministeren):

Med henvisning til den foreslåede ændring af skattestyrelseslovens § 32, hvorefter det bliver muligt for skatteministeren at tage bekræftende til genmæle i sager, hvori Landsskatteretten har afsagt kendelse, uden at kendelsen indbringes for domstolen, bedes ministeren besvare nedenstående spørgsmål:

a) Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, at den f.eks. tænkes anvendt i situationer, hvor Landsskatteretten og Told- og Skattestyrelsen er uenige om forståelsen af Ligningsvejledningen, og hvor Landsskatteretten – modsat styrelsen – kommer frem til en forståelse, som er til ugunst for skatteyderen. Ministeren bedes redegøre nærmere for begrundelsen for den foreslåede bestemmelse, herunder i hvilket omfang, der hidtil har været sådan uenighed mellem styrelsen og Landsskatteretten, at det kan begrunde, at der nu skal gives styrelsen/ministeren en mulighed for at underkende Landsskatterettens afgørelser. Ministeren bedes endvidere redegøre nærmere for i hvilke andre tilfælde end ved uenighed om forståelsen af ligningsvejledningen, at bestemmelsen tænkes anvendt. Tilsvarende bedes med henvisning til lovforslagets bemærkninger redegjort for, hvilke sager af principiel karakter, der tænkes på, at bestemmelsen kan finde anvendelse.

b) Kan ministeren med henvisning til lovforslagets bemærkninger bekræfte, at Kammeradvokatens indstilling altid skal indhentes som grundlag for beslutningen om, hvorvidt der skal ske genoptagelse af Landsskatterettens afgørelse. Ministeren bedes i forlængelse heraf oplyse, om dette skal ske alene som følge af, at styrelsen har henstillet til departementet, at genoptagelse bør ske, uafhængigt af departementets umiddelbare vurdering af sagen. Ministeren bedes endvidere redegøre for den situation, hvor ministeriet og Kammeradvokaten ikke er enige, herunder om det er en forudsætning for, at ministeriet kan træffe beslutning om genoptagelse, at Kammeradvokaten er enig med styrelsen i, at der er grundlag for at genoptage Landsskatterettens afgørelse til gunst for skatteyderen?

c) Ministeren bedes oplyse, om en praksisændring i Ligningsvejledningen skal forelægges Kammeradvokaten, før den udsendes.

d) Hvad er begrundelsen for, at ministeren tilsyneladende ikke finder det relevant at indhente Landsskatterettens udtalelse om sagen, forinden der indhentes Kammeradvokatens udtalelse og træffes beslutning om eventuel genoptagelse af sagen.

e) Er den foreslåede genoptagelsesmulighed, som reelt giver ministeriet mulighed for at underkende Landsskatterettens afgørelser, udtryk for, at ministeren ikke har tillid til de afgørelser, Landsskatteretten træffer?

f) Er ministeren ikke enig i, at den foreslåede genoptagelsesmulighed udhuler lægmandselementet i Landsskatteretten, og at bestemmelsen vil kunne opfattes som et pres mod Landsskatteretten til i verserende sager at følge styrelsens synspunkter for at undgå den situation efterfølgende at få afgørelsen omgjort af ministeriet.

g) Ministeren henviser i lovforslagets bemærkninger til, at det må forventes, at bestemmelsens anvendelsesområde vil blive meget begrænset. Ministeren bedes i den sammenhæng oplyse antallet af sager, som ministeriet har taget bekræftende til genmæle i for årene 1999, 2000, 2001, 2002 og 2003 til dato.

h) Ministeren bedes redegøre nærmere for, hvilken mulighed skatteyderen har for selvstændigt at indbringe en klage over Landsskatterettens afgørelse for ministeriet med henblik på at få ministeriet til at genoptage sagen, for at »tage bekræftende til genmæle«, herunder bedes redegjort for hvilke typer af sager, som det kan forventes, at ministeriet vil tage »bekræftende til genmæle« i alene på skatteyderens anmodning.

i) Er ministeren ikke enig i, at det må forventes, at mange skatteydere, som ikke har fået medhold af Landsskatteretten, fremover vil benytte sig af muligheden for at indhente ministeriets vurdering inden eventuel indbringelse af sagen for domstolene – skatteyderen har jo »alt at vinde og intet at tabe« herved.

Svar:

Ad. a) I dag vil den skatte- eller afgiftspligtige være nødt til at anlægge sag ved domstolene, selvom det allerede inden Landsskatterettens kendelse er indbragt for domstolene, står klart, at ministeriet vil tage bekræftende til genmæle i sagen. I denne helt særlige situation, hvor end ikke Skatteministeriet tror på sagen, kan det ikke være meningen, at den skatte- eller afgiftspligtige